

Եկէք ինձի, բոլոր յոգևած ու քեռնաւորումներ...

Մարտէս 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Ապրիլ, 2019թ.

№4 (110)

Լայսէլ ցեղանոց 2009թ. ձայնակ

Զրիստոս հարյալ ի մեռելոց
Օրհնյալ է հարուբյունը Զրիստոսի

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Ապրիլ, 2019թ. №4 (110)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Քրիստոս հարյավ ի մեռելոց.

Օրինյալ է հարությունը Քրիստոսի.....1

Մամիկոն Ղազարյան

Ընտանեկան միաբանություն.....2

Որտե՞ղ կլինեն ձեր երեխաները.....5

Վկայություններ, որ եղել են Հանքավանի ճամբարում.....7

Փոքրիկ Ռաշիդի հրաշալի ապաքինումը.....12

Ո՞ւմ նկարն է դրամապանակի մեջ.....14

Ո՞ւմ նմանվենք.....15

Կարդացե՛ք Աստվածաշունչ.....16

Միքելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ քերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Միքելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՔՐԻՍՏՈՍ ՀԱՐՅԱՎ Ի ՄԵՌԵԼՈՑ, ՕՐՀՆՅԱԼ Է ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

«Ու երբ վախով լեցուած՝ երեսնին դէպ ի գետինը ծռեցին, այն մարդիկը ըսին անոնց. Բնչո՞ւ համար ողջը մեռելներուն հետ կը փնտռէք, հոս չէ Ան, հասկա յարութիւն առաւ»: **Ղուկաս 24:5-6**

Սիրելի՛ եղբայրներ ու քույրեր, այս օրերին ողջ քրիստոնյա աշխարհը նշում է Սուրբ Չատիկը՝ մեր Տէր Հիսուս Քրիստոսի հրաշափառ հարության տոնը: Քրիստոսին հավատացող բոլոր մարդկանց համար այն ամենահիշարժան և ամենաուրախալի օրն է, քանի որ Քրիստոսն Իր անձը պատարագեց ու մեռավ մեր մեղքերի համար:

Մենք գիտենք, որ Ադամի մեղքից հետո մարդը դարձել էր մեղքի գերի ու սատանայի ստրուկ, գրկվել էր հավիտենական կյանքից, և Աստծու արդար դատաստանը սպասվում էր ամեն մեկին: Բայց Աստված այնքան սիրեց աշխարհը, որ Իր Սիածին Որդուն ուղարկեց՝ փրկելու մարդուն դատապարտությունից ու հավիտենական կորստից: Աստծու Որդին՝ Քրիստոսը, եկավ աշխարհ, մեռավ մեր մեղքերի համար ու հարություն առավ մեզ արդարացնելու համար: Պարտության մատնեց սատանային ու մեղքին և դուրս եկավ գերեզմանից: Գերեզմանը պարտություն կրեց, կյանքը հաղթեց մահվանը:

Քրիստոսի հարությունը ապացույցն է այն բանի, որ Նա վճարել է մեր բոլոր պարտքերը՝ քավելով ոչ միայն մեր, այլև ամբողջ աշխարհի մեղքերը: Նրա հարությունը նաև մեր հարության նախապատկերն է: Մահը հարության մեջ մտնելու մուտքի դուռն է: Քրիստոսի հարությունը մեր սերնդի ու մեր դարաշրջանի սկիզբն էր: Քրիստոսի հարությունով մենք վերստին ծնվեցինք. «Օրհնեալ է Աստուած ու մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի Հայրը, որ Իր առատ ողորմութեանը համեմատ մեզ նորից ծնեց կենդանի յոյսի համար՝ Յիսուս Քրիստոսի մեռելներից յարութիւն առնելովը» (Ա Պետր. 1:3):

Վերստին ծնունդ ունենալով՝ մենք Աստծու կյանքը կրում ենք մեր մեջ, ունենք երջանիկ հույս և սպասում ենք մեր Տէր Հիսուսի գալուստին:

Հրեշտակ 2019թ., № 4 (110)

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Սկիզբը՝ նախորդ համարում

Սիրելիներ, սերը շատ կարևոր է, սերը վերաբերմունք է ցույց տալիս, հոգատարություն է անում, ընտանիքը հիմնված է սիրո վրա: Ընտանիքում առանց սիրո ամրություն չի կարող լինել: Կգա մի փոքրիկ փորձություն, և ամեն բան կքանդվի: Խոսքս ուզում եմ ուղղել թե՛ քույրերին և թե՛ եղբայրներին. զգո՛ւյ՜ եղեք ինտերնետային կապերից: Ես սա ասում եմ ցավալի փորձից: Եթե չլինեք Աստծու ողորմությունը, հիմա բազմաթիվ ընտանիքներ այդ պառճառով ամբողջությամբ քայքայված կլինեին:

Սատանան քնած չի, կարող է մարդուն կուրացնել և հասցնել ամենապիղծ մեղքերին, քանի որ մենք մեր կապերով, մեր արարքներով նրան տեղ ենք տալիս, նրան հնարավորություն ենք տալիս դա անելու: Ամուսիններ, հսկե՛ք ձեր կանանց: Կանա՛յք, հսկե՛ք ձեր ամուսիններին, տեղյակ եղեք մեկդ մյուսի զբաղմունքներից, աղոթե՛ք մեկդ մյուսի համար: Մի՛ կապվեք կեղտոտ բաների հետ, բոլորս էլ գիտենք, որ այժմ անչափ շատ են որոգայթները, կան շատ փորձություններ, զգո՛ւյ՜ եղեք, որ չկորցնեք ձեր ընտանիքը, չքայքայեք այն: Չէ՞ որ

սատանայի մեծ ցանկությունն է քայքայել ընտանիքները, խայտառակել հավատացյալներին ոչ թե միայն եկեղեցում, այլ նաև բարեկամների մեջ, որպեսզի մեզ մատնանշեն որպես անպիտան հավատացյալների:

Սիրելիներ, ցավոք սրտի, լինում են նաև ընտանիքի ավագների, ծնողների նկատմամբ վերաբերմունքի հետ կապված խնդիրներ: Շատ հաճախ եղբայրներն իրենց կանանցից պահանջում են լավ վերաբերմունք իրենց ծնողների նկատմամբ, և դա նորմալ է ու գովելի, բայց իրենք այդ նույն վերաբերմունքը ցույց չեն տալիս կնոջ ծնողների նկատմամբ: Սիրելի՛ եղբայրներ, սա ինչպե՞ս կարելի է հասկանալ, մի՞թե քո ծնողը ծնող է, իսկ քո կնոջ ծնողները ծնող չեն, մի՞թե նրանք խորթ են: Եթե քո կինը լավ չվերաբերվի քո հորն ու մորը, մի՞թե քո դուրը կգա դա, մի՞թե դու նրան կգովես: Եթե քո ծնողները քեզ համար թանկ են, ապա քո կնոջ ծնողներն էլ նրա համար են թանկ: Եվ եթե դու քո կնոջը հարգում ու սիրում ես, անհնար է, որ նրա ծնողներին չհարգես ու չգնահատես: Եվ դա է բնականը: Ես նույնպես ունեցել եմ թե՛ զոքանչ և թե՛ աներ: Կնոջս հայրը հավատքը ընդունել է

միայն մահից առաջ, իսկ մայրը մինչև հավատքի գալը շատ երկար տարիներ անդադար մեզ անարգել է հավատքի համար, բայց ես չեմ հիշում գեթ մի դեպք, որ իմ կինը նեղվի այն բանից, որ ես հարգալից չեմ վերաբերվել իր ծնողներին: Սիրելիներ, եթե անկախ ամեն ինչից մենք նրանց նկատմամբ չունենայինք լավ վերաբերմունք, կնոջս հայրը չէր ընդունի Հիսուսին, իսկ մայրն էլ չէր մկրտվի ջրով: Ես խնդրում եմ ձեզ, հարգալից եղեք ձեր կանանց ծնողների նկատմամբ, առավել ևս՝ եթե նրանք անապաշխար են: Եթե դուք լավ վերաբերմունք չունենաք նրանց նկատմամբ, երբեք նրանց չեք կարող շահել: Եթե թերացել եք այդ հարցում, այսօր ժամանակն է շտկելու այդ ամենը: Եղե՛ք ավելի սիրալիր, ավելի հարգալից ու քաղցր երկու կողմի ծնողների նկատմամբ, և դա նույնպես օրհնության աղբյուր կլինի ձեր ընտանիքում:

Սիրելի՛ քույրեր, եղբայրներ, միշտ հիշե՛ք, որ ընտանիքում ամեն բան պետք է լինի փոխադարձ: Երբեք ոչ մի բան չի կարող լինել միակողմանի, ո՛չ սերը, ո՛չ հարգանքը, ո՛չ ուշադրությունը, ո՛չ ներողամտությունը: Չէ՞ որ գրված է, որ Քրիստոս Իր Կյանքը դրեց եկեղեցու համար, սիրեց եկեղեցին, նույնպես էլ գրված է՝ ամուսիններ, սիրե՛ք ձեր կանանց, և կանայք էլ թող հնազանդ լինեն իրենց ամուսիններին: Մենք ամեն հարցում պահանջատեր պետք է լինենք առաջինը ամեն մեկս

մեր նկատմամբ, իսկ դիմացինին տանք միայն սեր, հարգանք, ուշադրություն, քաղցրություն: Սիրված, հարգված կինը միշտ երջանիկ է, ուրախ է, պատրաստ է իր ամուսնու, ընտանիքի խաղաղության համար ամեն ինչի, նույնն էլ կնոջն է վերաբերվում: Խոնարհ կինը ավելի է սիրվում ու հարգվում իր ամուսնու կողմից: Միշտ հիշե՛ք, որ հարգելով ձեր կնոջը, ամուսնուն՝ հարգում եք Աստծու աղջկան ու տղային: Եթե ընտանիքում սեր կա, այնտեղ ամրություն կա, օրհնություն կա: Եթե այսօր ձեր ընտանիքներում ինչ-որ բան այնպես չէ, ապա անմիջապես շտկե՛ք, որպեսզի մեկդ մյուսի համար չլինեք հուսահատության, վիատության պատճառ:

Սիրելի՛ եղբայրներ, առանց այն էլ մեր քույրերի հոգսերն այսօր շատ շատ են, և եթե դուք էլ այդ ամենի համար նրանց չգնահատեք ու չսիրեք, նրանք ավելի կտրտմեն ու կընկճվեն: Եթե Աստված մեզ երկու ձեռք է տվել, դա չի նշանակում, որ մենք պետք է մեկով դիմացինի կուրծքը ծեծենք,

Հովհաննէս Բարսեղյան
2019թ. օգոստոսի 10-11 (110)

մյուսով էլ մերը: Ո՛չ: Դա նշանակում է, որ մենք երկու ձեռքով էլ պետք է մեր կուրծքը ծեծենք: Ցավոք սրտի, սիրելիներ, մենք եկեղեցում լսում ենք դեպքեր, որ եղբայրը ձեռք է բարձրացնում քույրիկի վրա: Դա սխալ է, դա աստվածաշնչյան չի: Աստվածաշնչում չկա ոչ մի խոսք, որը մեզ թույլ տա նման քայլ: Եթե դուք ձեզ թույլ տաք ինչ-որ ղեկավարի կամ նախարարի վրա ձեռք բարձրացնել, մի՞թե դուք դրա տակից հեշտ դուրս կգաք:

Տարիներ առաջ, երբ ես նոր էի հավատքի մեջ, մեր Արամ եղբայրն ինձ մի բան ասաց. «Մամիկոն եղբայր, դու մի՛ մտածիր, որ քո կինը քո կինն է, և դու ինչպես ցանկանաս, այնպես էլ կվերաբերվես նրան: Միշտ հիշի՛ր, որ դու գործ ունես Աստծու աղջկա հետ, և Աստված քեզնից պահանջելու է քո արարքի համար»: Ճիշտ է, Տերը երկայնամիտ է, բայց կարող է և մեզ պատժել: Չի՛ կարելի կնոջ վրա ձեռք բարձրացնել: Մի՞թե դու քո մարմնի վրա ձեռք կբարձրացնես: Չէ՞ որ նա քո մարմնի անդամն է: Դա գալիս է հոգևոր կյանքի թուլությունից և անլուրջությունից: Ինչքան էլ որ բարկացած լինեք, եթե արթուն լինեք, Սուրբ Հոգին իմաստություն և համբերություն կտա ձեզ, որպեսզի ամեն հարցին ճիշտ լուծում տաք և երբեք չանարգեք ո՛չ Աստծու աղջկան և ո՛չ էլ Աստծուն: Երբ դուք համբերատար լինեք ու հավատարիմ մնաք Աստծուն ու ձեր կնոջը, եթե անգամ ձեր կինը սխալ էլ լինի իր

խոսքի ու պահվածքի մեջ, Աստված նրա սիրտը կփոխի, կբացի նրա միտքը, և նա կգղջա իր ամեն խոսքի ու արարքի համար:

Սիրելի՛ եղբայրներ, երբեք կողմնապահություն մի՛ արեք ձեր կնոջ և մոր միջև: Եթե նրանցից մեկը սխալ է թույլ տվել մյուսի նկատմամբ, մի՛ կանգնեք միշտ նրանցից մեկնումեկի կողքը, այլ իմաստությամբ, մեղմությամբ, խնդրանքով, և որ ամենակարևորն է՝ առանձին խրատեք թե՛ ձեր մորը և թե՛ ձեր կնոջը: Կողմնապահությունը Աստծու արդարությունը չի գործում: Երբեք մի՛ ծռեք իրավունքը: Չէ՞ որ դրա համար էլ մենք Աստծու առաջ պատասխան ենք տալու:

Սիրելի՛ երիտասարդ քույրեր, եղբայրներ, երիտասարդ գույզեր, սիրե՛ք խոնարհությունը, մի՛ փախեք դժվարություններից, սովորե՛ք զիջել, եղե՛ք խոհեմ, սիրե՛ք միմյանց, հարգե՛ք տան մեծերին, մի՛ պառակտեք ընտանիքը՝ ձգտելով առանձնանալ, ապրել առանձին, մի՛ անարգեք ծնողներին: Ամեն բան սիրով տարե՛ք՝ հարգելով միմյանց: Սիրե՛ք Աստծուն, խոնարհվե՛ք Աստծու Խոսքին, և Նա անպայման կբարձրացնի և վարձատրույց կլինի ձեզ Իր մեծ սիրով, օրհնությամբ, և Նրա պահպանությունը կլինի ձեր ընտանիքների վրա: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

Մամիկոն Ղազարյան

ՈՐՏԵՂ ԿԼԻՆԻԿ ՁԵՐ ԵՐԵԽԱՆ

Շատ հաճախ երեխաների դաստիարակությամբ զբաղվում է փողոցը, համակարգիչը, ընկերները կամ էլ դպրոցը: Վերջին ժամանակներս կյանքի բարոյական չափանիշները խիստ ցածրացել են: Երեխաները մեծանում են ալլասերվածության, քմրամոլության, հանցագործության և ալլնի մեջ:

Մենք չպետք է սպասենք, որ այն հասարակությունը, որի մեջ մենք ապրում ենք, մեր զավակներին տանի Քրիստոսին: Այդ պատճառով շատ կարևոր է պայքարել ամեն մի երեխայի հոգու համար՝ նրանց Ավետարան քարոզելով: Չի սպասում անօրենք, որ երեխաները մեծանան, հետո գայթակղի: Նա հենց փոքրուց գողանում և ամայացնում է նրանց հոգիները: Այն ազդեցությունը, որը մենք թողնում ենք մանկահասակ երեխաների վրա, շատ կարևոր նշանակություն ունի նրանց հետագայի համար:

Յուրաքանչյուր երեխա գնված է Հիսուսի թանկագին արյունով, և Աստված նրանցից ոչ մեկի կորուստը չի ցանկանում: Իր երկրային բազմազբաղ կյանքի ընթացքում անգամ

Հիսուսը ժամանակ էր գտնում երեխաների հետ շփվելու և նրանց օրհնելու համար. «Այն ատեն մանր տղաք բերուեցան իրեն, որպէս զի անոնց վրա ձեռք դնէ և աղօթք ընէ, ու աշակերտները կը յանդիմանէին զանոնք: Բայց Յիսուս ըսաւ, Թող տուէք այդ մանր տղոցը, և մի արգիլէք անոնք ինծի գալէն, վասն զի երկնքի թագաւորութիւնը այդպիսիներուն է» (Մատթ. 19:13-14):

ԱՍՏՎԱԾ ՊԱՏՎԻՐՈՒՄ Է ՍՈՎՈՐԵՑՆԵԼ ԵՐԵԽԱՆՆԵՐԻՆ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԸ

«Չորոքն լսեցինք ու գիտցանք, և մեր հայրերը մեզի պատմեցին: Մենք պիտի չպահենք անոնց որդիներէն. Ետքի եկող ազգին պիտի պատմենք

Երեխաների հետ շփվելու և նրանց օրհնելու համար. «Այն ատեն մանր տղաք բերուեցան իրեն, որպէս զի անոնց վրա ձեռք դնէ և աղօթք ընէ, ու աշակերտները կը յանդիմանէին զանոնք: Բայց Յիսուս ըսաւ, Թող տուէք այդ մանր տղոցը, և մի արգիլէք անոնք ինծի գալէն, վասն զի երկնքի թագաւորութիւնը այդպիսիներուն է» (Մատթ. 19:13-14):

Տերոջը գովութիւնները ու անոր գորութիւնը և անոր ըրած հրաշքները: Վասն զի վկայութիւնը հաստատեց Յակոբի մէջ, գորոնք պատուիրեց մեր հայրերուն, որպէս զի սորվեցնեն իրենց որդիներուն. որպէս զի գալու ազգը, ծնանելու տղաքը. ասոնք իմանան, ու ելլեն իրենց որդիներուն պատմեն. անոնք ալ իրենց յոյսը Աստուծոյ վրայ դնելով՝ չմոռնան Աստուծոյ գործերը» (Սաղ.78:3-7):

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԵԼ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԸ ԱՄԵՆ ՏԵՂ ԵՎ ԱՄԵՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

«Եւ այս խօսքերը գորոնք ես այսօր քեզի պատուիրեցի, քու սրտիդ մէջ ըլլան. ու զանոնք քու որդիներուդ կրկին և կրկին անգամ սորվեցնես. և թէ՛ տանդ մէջ նստած ատենդ, թէ՛ ճամբայ քալած ատենդ, և թէ՛ պառկելու ու ելլելու ատենդ զանոնց վրայով խօսիս. և զանոնք նշանի համար ձեռքիդ վրայ կապես, ու ճակատնոցի համար աչքերուդ մէջտեղը ըլլան. նաև անոնք քու տանդ դրանդիքներուն վրայ և դռներուդ վրայ գրես» (Օր. 6:6-9):

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵԼ ԱՍՏԾՈՒ ԽՐԱՏՈՎ

«Եւ դուք, հայրե՛ր, ձե՛ր որդիները մի՛ բարկացնէք, հապա զանոնք մեծցուցէք Տերոջը վարժութիւնովը ու խրատովը» (Եփ.6:4):

ԱՍՏՎԱԾ ԶԱՎԱԿՆԵՐԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆԸ ԴՐԵԼ Է ԾՆՈՂՆԵՐԻ ՎՐԱ

Եթե մենք մեր զավակներին չմեծացնենք Աստծու նկատմամբ անկեղծ հավատքով և սիրով, ապա նրանք զոհ կդառնան անօրենին: Ծնողներից բացի ոչ ոք՝ ո՛չ կիրակնօրյա դպրոցը, ո՛չ քարոզիչները և ո՛չ այլ մարդիկ երեխայի մէջ հավատք չեն կարող սերմանել այնպէս, ինչպէս ծնողները: Պողոս առաքյալը գրում է Տիմոթեոսին. «Մտածելով քու վրադ եղած անկեղծ հաւատքը, որ առաջ քու մեծ մօրդ Լատդեայի ու քու մօրդ Եմիկէի վրայ բնակեցաւ, և համոզուած եմ որ քու վրադ ալ կայ» (Բ Տիմ. 1:5): Այդ գործընթացում ուսուցիչներն ու քարոզիչները կարող են լավ օգնականներ լինել ծնողների համար:

Թող Աստված մեզ օգնական լինի՝ կատարելու մեր պարտականությունները, իսկ Աստված, որ Իր խոստման տերն է, մեր երեխաներին Երկնքի Արքայության քաղաքացիներ կդարձնի:

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ, ՈՐ ԵՂԵԼ ԵՆ ՀԱՆՔԱՎԱՆԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԱՄԲԱՐՈՒՄ

Երբ ես գնացի Ռուսաստան, գրեթե բոլոր մեղքերիցս հրաժարվել էի, բայց ունեի մի սիրելի մեղք, որից ոչ մի կերպ չէի կարողանում հրաժարվել: Միգուցե հիմա այստեղ շատերը բռնված են այդ մեղքով: Ու մի օր Տերը ինձ մի տեսիլք ցույց տվեց:

Տեսա, թե ինչպես են զինվորները ծեծում Հիսուսին, և այդ ժամանակ ես մոտեցա նրանց: Մի օձ սողում էր Հիսուսի կողքերով: Ես մոտեցա, վերցրի այդ օձը, ու հենց այդ պահին օձը դարձավ շատ երկար մտրակ: Ես այդ մտրակով սկսեցի հարվածել Հիսուսի մեջքին: Ամեն անգամ խփելիս, երբ նայում էի օձին, նա բռնի մեջ կարծես ժպտում էր մի այնպիսի

ժպիտով, որ ես իմ կյանքում չեմ տեսել՝ լցված նենգությանը և ատելությանը: Ես այդ ժամանակ զգում էի, որ Աստված կանգնած է իմ ետևում: Ես Նրան չէի տեսնում, բայց Նրա լույսից զգում էի, որ Նա իմ ետևում էր և իմ ամեն հարվածից լուռ արտասվում էր: Հետո ես մեկ վայրկյան զգացի Հայր Աստծու բարկությունը:

Սիրելի՛ եղբայրներ, քույրեր, Տիրոջ բարկությունը այն չէ, ինչպես մենք ենք բարկանում: Տիրոջ բարկության մեջ չարություն չկա, և ես զգում էի, որ ուր որ է Տիրոջ առաջ կոչնչանամ: Գիտեք, մենք այստեղ կարծում ենք, թե մենք ինչ-որ բան արժենք, բայց երբ կանգնում ենք Աստծու բարկության առաջ, զգում ենք, որ մենք իսկապես ոչնչություն ենք: Ես այդ պահին կծկվեցի և օձը ձեռքիցս գցեցի: Ես մտածեցի՝ հիմա Աստված ինձ կոչնչացնի, սա վերջին պահն է, հիմա Նրա բարկությունը կթափվի վրաս: Բայց այդ պահին Հիսուսը ծնկած տեղից բարձրացավ, կանգնեց իմ ու Աստծու միջև: Ես տեսնում էի, թե Նրա վերքերից ինչպես էր հոսում արյունը: Նա ձեռքերը պարզեց դեպի Հայրը և ասաց.

Կարգի 2019թ. ՇՆ (110)

«Հայր, խնդրում եմ թո՛ղ, Ես Ինքս...»: Ես այդ պահին կծկվել ու ողջ մարմնով դողում էի: Հիսուսը մոտեցավ ինձ, ձեռքերը դրեց ուսերիս, ցավը զսպելով ժպտաց և ասաց. «Միևնույնն է, Ես քեզ սիրում եմ»:

Փառք Տիրոջը, սիրելիներ: Աստված Մեծ է: Սիրելիներ, ես արթնացա և անդադար լալիս էի: Ես իմ կյանքում շատ քիչ դեպքերում եմ լացել, բայց այդ ժամանակ այնպես էի արտասվում, որ ինձ թվում էր, թե հիմա սիրտս կկանգնի: Ես մտածում էի՝ Աստված այդ ի՞նչ Մեծ Մեր է: Ու Սուրբ Հոգին ինձ հետ խոսեց. «Եթե դուք իմանաք, թե Հայրը ձեզ ինչքան է սիրում, ձեր ամբողջ երկրային կյանքը կանցկացնեք ծնկների վրա՝ միայն փառաբանելով...»:

Սիրելիներ, Աստված մեզ սիրում է անչափ, Նրա սերը անսահման է: Եվ այդ խոսքը ես դրել եմ իմ սրտի մեջ մինչև այսօր ու հավիտյան: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

Սիրելիներ, այս վկայությունը ես ուզում եմ անել միայն Տիրոջ Փառքի համար: Ես համոզված եմ, որ մեր երիտասարդներից շատերն են կապված աշխարհիկ տղաների կամ աղջիկների հետ: Ես երեք տարի տառապել եմ: Սատանան այդ ժամանակ ինձ անդադար մտքեր էր բերում, որ եթե ես

ամուսնանամ այդ աշխարհիկ տղայի հետ, ապա կկարողանամ այնպես անել, որ նա և իր ընտանիքը դառնան Աստծուն: Ես դրանում համոզված էի: Բայց, սիրելիներ, խնդրում եմ հիշեք. անդունդի մեջ գտնվողին երբ ձեռք ես մեկնում, ավելի հեշտությամբ նա քեզ կգցի անդունդի մեջ, քան դու նրան կհանես վեր: Խնդրում եմ, եթե այդ ճանապարհին եք, ե՛տ դարձեք: Ես դրա դեմ պայքարել եմ իմ ուժերով, բայց, ցավոք, չեմ կարողացել հաղթել:

Մեր տարածքում երիտասարդների համար ծոմապահություն էր լինում, այդ շաբաթ իմ հերթն էր, և ծոմապահությամբ աղոթքը պետք է լիներ ինձ համար: Ես իմ այդ մեծ հոգսը բերեցի Տիրոջ առաջ, քանի որ Նա ինձ հայտնապես ասել էր, որ դա Իր կամքը չէ, բայց ես չէի կարողանում ազատվել այդ ամենից, որովհետև իմ ուժերով էի փորձում ազատվել: Եվ հենց այդ օրը, երբ ինձ համար ծոմապահությամբ աղոթում էին, այդ տղան իր ընկերների հետ ուզում էր ինձ փախցնել: Բայց, փառք Աստծու, այդ երեք տղաները նույնիսկ ուժով չկարողացան ինձ զցել իրենց մեքենայի մեջ: Ես կարող էի նույնիսկ իմ կամքով գնալ, բայց փառք Տիրոջը, որ թույլ չտվեց ու ինձ պահեց, որովհետև ես Իրենն էի:

Սիրելի՛ քույրեր, եղբայրներ, խնդրում եմ հրաժարվե՛ք նման որոշում-

ներից, նման կապերից: Տիրոջ գալուստը մոտ է: Այդ ճանապարհով երբեք մի՛ փորձեք որևէ մեկին բերել հավատքի: Եթե նա Աստծուն է, ուրեմն նրա մասին Աստված էլ կհոգա: Դուք մի՛ փորձեք նրանց քաշել, քանի որ նրանք ավելի շուտ ձեզ կքաշեն ու կզգեն խորը անդունդի մեջ: Թող Աստծու անունը փառավորվի: Ամեն:

* * *

Սիրելի եղբայրներ, քույրեր, ես այս վկայությունը անում եմ իմ ամոթի և Տիրոջ փառքի համար: Ես հավատքի մեջ եմ չորս տարի: Մի որոշ ժամանակ առաջ ես ես կապված էի ինտերնետի հետ: Սոցցանցներից մեկում էջ էի բացել և այն օգտագործում էի հոգևորների հետ շփման, վկայությունների համար: Բայց մոտ չորս-հինգ ամիս առաջ ինձ Ռոստոմից հաղորդագրություն եկավ, որ Ռուսաստանի գյուղերից մեկում մարգարեություն է եղել, Տերը ասել է. «Ո՛վ Իմ ժողովուրդ, դո՛ւրս եկեք ցանցերից, դրանք խլում են ձեր ժամանակը ու ձեզ գերի դարձնում: Այդ համացանցը ձեզ իր ծուղակը կզգի: Այն խլում է ձեր մտային ու հոգևոր կարողությունը, ձեզ հեռացնում է Ինձնից: Դո՛ւրս եկեք ցանցերից»: Ես այդ ժամանակ որոշեցի, որ ոչ թե ուզում եմ քիչ մտնել համացանց, այլ ուզում եմ

ընդհանրապես չմտնել: Ես խնդրեցի մեր քույրերից մեկին, և նա ջնջեց այդ էջը: Փառք Տիրոջը:

Մի քանի ամիս առաջ էլ սատանան մեկ ուրիշ ծուղակ բերեց՝ հեռախոսային խաղերի տեսքով: Ես սարսափելի կերպով կապվել էի նրանց հետ: Սուրբ Գիրքը պայուսակիս մեջ դրած՝ ես անդադար խաղ էի խաղում: Ժամանակա տալիս էի սատանային՝ առանց գիտակցելու, որ կորուստ եմ գնում: Եվ երբ պահի տակ միտքս բացվում էր, ես զրուցում էի Տիրոջ հետ՝ ասելով. «Տե՛ր, Դու տեսնում ես՝ ես վերցնում եմ, ես ուզում եմ խաղալ, բայց համաձայն չեմ իմ այս վիճակի հետ, սիրտս ուզում է, բայց հոգիս Քեզ է փափագում»: Եվ երկու ամիս առաջ, ընդհանուր հավաքույթի ժամանակ, երբ այդ հոգսը նորից բերեցի Տիրոջ առաջ, Տերը տեսիլք ցույց տվեց: Տեսա Գողգոթան, աջ կողմի վրա՝ երեք խաչ: Շուրջբոլորը մութ էր,

... 2019թ. Դեկտեմբեր 10-11 (011) ԳՆ

խավար, միայն այդ խաչերն էին երևում: Մեջտեղի խաչը կարծես մոտեցնում էին ինձ: Ես այդտեղ տեսա Հիսուսին: Նրա մարմնից լույս էր ճառագում, գլուխը խոնարհած էր առաջ, մազերը ծածկում էին դեմքը, Ինքը մեռած էր: Ես Նրան տեսա Գողգոթայում՝ մեռած վիճակում և լսեցի Նրա անուշ ձայնը. «Քեզ համար կատարվեց: Դու չես ուզում թողնել այդ փոքր բանը, բայց Ես Իմ արքայությունն եմ թողել քեզ համար: Դու չես ուզում հրաժարվել այդ մի փոքր խաղից, այդ ինտերնետից, բայց Ես Իմ Կյանքն եմ քեզ տվել, Ես Իմ երկնային փառքն եմ թողել ու քեզ համար իջել»: Փառք Տիրոջը, սիրելի՛ քույրեր, եղբայրներ, ես այդ օրվանից ազատագրվեցի ամեն կապանքներից: Մի բանի օր առաջ փորձեցի քույրերից մեկին ցույց տալ և հարցնել, թե ինչպես կարող եմ այդ խաղերը ջնջել իմ հեռախոսի միջից, բանի որ ես չեմ կարողանում այդ անել: Եվ երբ բացեցի հեռախոսս, տեսա, որ խաղերն արդեն չկային հեռախոսիս մեջ: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

Սիրելիներ՛ր, ես լսում էի քույրիկի վկայությունը ինտերնետի կապանքից ազատագրվելու մասին: Ես նույնպես գրանցված եմ սոցիալական ցանցերում և դա օգտագործում եմ դրսում գտնվող իմ բարեկամների հետ շփվելու համար:

Եվ երբ քույրիկը վկայեց, ես իմ ներսում մտածեցի, որ ես չեմ կարող այն ջնջել. ինչպե՞ս ես դրանից հետո կշփվեմ իմ հարազատների հետ: Ու հենց այդ պահին ես այնպես ինձ վատ զգացի, որ նույնիսկ չկարողացա կանգնել: Ես չհասկացա՝ դա տևեց մեկ վայրկյա՞ն, թե՞ մեկ րոպե, բայց սիրտս կանգ առավ: Ու ես լսեցի Հիսուսի ձայնը. «Ես այս պահին քո հոգին վերցնում եմ, դու ո՞ր ես գնում»: Եվ հենց այդ վայրկյանին ես կարծես մեռա, միայն հասցրի բռնվել: Եվ սկսեցի խնդրել ու աղաչել Տիրոջը, որ ինձ խղճա: Այդ պահին Հիսուսը նորից վերադարձրեց սրտիս զարկերը, և սիրտս սկսեց աշխատել:

Սիրելիներ՛ր, սարսափելի էր, ես մեկ ակնթարթում մահացա և նորից

կենդանացա: Եվ նույն պահին էլ խոստացա Տիրոջ առաջ, որ պիտի դուրս գամ այդ կայքից, քանի որ դա մեծ կապվածություն է: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

* * *

Սիրելիներ, ես ուզում եմ՝ մենք հասկանանք, որ այս վկայություններով Աստված խոսում է մեզ հետ մարդկանց միջոցով: Ես խնդրում եմ, որ դուք այս ամենի նկատմամբ անտարբեր չլինեք: Աստված Իր մեծ ողորմության համեմատ հայտնեց այս վկայությունները: Նա ցանկանում է, որ մենք բոլորս հոգևորապես բժշկվենք և լինենք երկնային քաղաքացիներ, մեր կյանքով լույս լինենք այս կործանվող աշխարհի երիտասարդության համար: Սի՞րե կարելի է մարմնավոր ցանկությունը փոխել Քրիստոսի արյան հետ, մի՞թե կարելի է այս կործանվող նյութական աշխարհը փոխել Քրիստոսի սիրո, Նրա վերքերի, Նրա տառապանքների հետ:

Սիրելիներ, չի կարելի դա անել, մի՛ խաբվեք. չար ընկերակցությունները ապականում են բարի վարքը: Մենք գիտակից մարդիկ ենք և հավատում ենք, որ Աստված ամենամեղավոր մարդուն ուզում է փրկել ու ազատագրել: Երբ խաչի վրայի ավազակը հավատաց Հիսուսին, նրա հոգու աչքերը բացվեցին, նա գղջաց

և հասկացավ, որ ինքը խաչելությանը իր արժանի պատիժն է կրում: Երբ նա խնդրեց Հիսուսին, որ հիշի իրեն, երբ կգա Իր թագավորությունով, Հիսուսն ասաց. «Այսօր ինձ հետ դրախտում կլինես»: Այդ նույն Հիսուսը հիմա այստեղ է և կենդանի է, Նրա Հոգին շրջում է այստեղ և ցանկանում է փրկել քեզ, որ դու միշտ Նրա հետ լինես:

Սիրելի՛ս, խորապես զղջա՛ և թո՛ղ այն ամենը, ինչը քեզ հեռացնում է Հիսուսից: Անկախ նրանից, թե ինչ է դրա անունը, թո՛ղ դա, ընկի՛ր Հիսուսի գիրկը և կյանքդ ամբողջությամբ նվիրիր Նրան: Հիսուսին գտնելով՝ դու չես մեռնի, այլ հավիտենական կյանք կունենաս:

Սիրելի՛ երիտասարդներ, թողե՛ք մեղքը և եկե՛ք Հիսուսին, Նա է կյանքի իմաստը: Սիրելիներ, ես հավատում եմ, որ Աստված հայոց աշխարհի համար մի նոր լույս է բացում: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

Պավել Գրիգորյան

Պեպիկ 2019թ., № 4 (110)

ՓՈՔՐԻԿ ՌԱՇԻԴԻ ՀՐԱՇԱԼԻ ԱՊԱՔԻՆՈՒՄԸ

Արդեն յոթ տարի է ընտանիքով Բրնակվում ենք Գերմանիայի Վոլգաս քաղաքում: Ուզում եմ վկայել որդուս՝ 2010թ. ծնված Ռաշիդի մասին: Մենք նրան դիմում ենք նաև Ռոմիկ անունով:

2016թ. մարտի 26-ին Բեռլինում, հարսանիքի ժամանակ երեխան 3-րդ հարկից ընկավ՝ հենց գլխի վրա: Մենք այդ ժամանակ դեռ նոր էինք ճանաչում Աստծուն՝ գրեթե մեկ տարի: Երեխայի մարմնի ոչ մի հատվածը չէր վնասվել, միայն գլուխը աջ կողմից կարելի էր ասել ջնջվել էր, կեսը չկար: Վնասվել էր Ռաշիդի գլխի գլխավոր երակը, և արյունը լցվում էր ուղեղի վրա: Բժիշկներն ասացին, որ երեխան գրեթե մահացել է, նրան ուղղաթիռով տեղափոխեցին ուրիշ հիվանդանոց և վիրահատեցին: Հիվանդանոցում տեղեկացրին, որ գլխի ոսկորն են հանում, քանի որ ուղեղը խիստ վնասվել է, այտուցվել, ու ավելի է վատանում վիճակը: Բժիշկները հույս չէին տալիս, ասում էին՝ ավելի շուտ մեռելը կկենդանանա, քան այս երեխան կկարգավորվի: Մենք անդադար աղոթում էինք և ասում. «Տե՛ր, ինչպես չորս օրվա մեռած Դավարոսին հարություն տվեցիր, այնպես էլ Ռաշիդին հարու-

թյուն կարող ես տալ»: Բժիշկներն ասացին, որ երեխան մեկ օրվա ընթացքում կմահանա: Մենք, նայելով բժիշկների աչքերի մեջ, ասացինք. «Այդ դուք եք ասում, բայց մենք Աստծու պատասխանին ենք սպասում»:

Բժիշկները երկարացնում էին ժամկետը, ամեն անգամ ասում էին՝ կապրի երկու օր, երեք օր... Մի խոսքով՝ երեխան շարունակում էր ապրել իրենց ախտորոշմանը հակառակ, չնայած կոմայի մեջ էր: Բժիշկներն ասում էին, որ նա կոմայի մեջ կմնա չորս ամիս, բայց քսան օրից նա դուրս եկավ կոմայից: Երեխայի ձախ կողմը չէր աշխատում, բժիշկները ասում էին մահացել է: Աչքերն էլ չէին տեսնում, հարվածից շլացել էին:

Անցավ մի ամիս: Բժիշկները գլխի ոսկորը պահել էին սառնարանում, չնայած սկզբից ասում էին՝ արհեստական կոմեն, բայց փառք Աստծու, հենց երեխայի գլխի ոսկորը դրեցին նորից և ուղարկեցին վերականգնողական բուժման: Բժիշկներն ասում էին, որ երեխան յոթանասուն տոկոսով հաշմանդամ կլինի, նրան հաշմանդամների սայլակով էինք տեղափոխում: Մենք աղոթում էինք և ասում՝ Տե՛ր, Դու Քո գործը կհաստ չես թողնի:

Երեխան էլ էր ասում, որ Հիսուսը իր աչքերը կբացի: Ռաշիդը չորս ամիս հիվանդանոցում մնաց, երկու ամիս անց աչքերը բացվեցին, և հիմա նույնիսկ ակնոց չի դնում: Որոշ ժամանակ անց ձեռքը աշխատեց, հետո ոտքը ժամանակի հետ վերականգնվեց: Հիմա նա վազում է, ֆուտբոլ է խաղում:

Բժիշկներն ասել էին, որ երեխան չորս ամիս կոմայի մեջ կմնա, բայց չորս ամիս հետո մենք հաշմանդամի սայլակը թողեցինք հիվանդանոցում և եկանք Աստծուն: Հիմա երեխան երկրորդ դասարանում է սովորում (պետք է երրորդ դասարանում սովորեր, բայց այդ դեպքի պատճառով մեկ տարի ուշ գնաց դպրոց): Ապրում է լիարժեք կյանքով, բոլոր երեխաների նման: Թող մեր Տերը փառավորվի, երեխան էլ դպրոցում վկայում է և ասում, որ Հիսուսն իրեն կյանք է տվել, բժշկել է:

Մի օր, երբ լացելով աղոթում էի հիվանդանոցում, երեխայի անկողնու մոտ լույս փայլատակեց և տեսա մեկին, որ իր աշխատատեղում ինչ-որ սարքեր էր աշխատացնում, և այդ սարքերի փայլից չէի կարողանում նրանց նայել: Մատների արանքով նայեցի ու ասացի. «Մի բան եմ խնդրում, սիրո՞ւն եղբայր, միայն դու կարող ես այդ սարքերը աշխատացնել, այնպես արա, որ շուտ լավանա իմ որդին»: Նա ժպտալով նայեց ինձ ու ասաց. «Կլավանա որդիդ, որեսզի Տիրոջ փառքը երևա»: Փառք մեր Տիրոջը:

Երբ Ռաշիդը կոմայից դուրս եկավ, ասում էր. «Ես չեմ ընկել ներքև, ես ընկել եմ ծակ ձեռքերով ու սպիտակ

լույսով մի մարդու ձեռքերի մեջ: Ինքը տարավ ինձ վերև, մաքրեց իմ գլխի արյունը, բժշկեց: Այնտեղ՝ երկնքում, շատ լավ էր, ես չէի ուզում գալ, այնտեղ շատ երեխաներ կային: Բայց նա ինձ ասաց՝ գնա՛ քո մամայի մոտ, չարություն չանե՛ս, սուտ չխոսե՛ս»:

Ռաշիդի դուրս գրվելու օրը՝ հունիսի յոթին, մենք ողջ առողջ դուրս գրվեցինք: Մենք ընտանիքով էինք ապաշխարում, և մեզ հալածում էին, ասում էին՝ սա չի՞ ձեր տերը, ինչո՞ւ թողեց, որ երեխան ընկնի: Փառավորվի Տերը, Նա հրաշք արեց, որեսզի մեր գլուխները բարձր մնան մեզ հալածողների առաջ:

*Ռավոյան Խրդիր
Գերմանիա, ք. Վոլգաս*

Միլի 2019թ. ՄԿ (110)

Ո՞ՒՄ ՆԿԱՐՆ Է ԴՐՎԱԾ ԴՐԱՄԱՊԱՆ ԱԿԻ ՄԵՋ

Մի անգամ գնացքի հսկիչը գնացքի մարդաշատ հատվածում մի մաշված դրամապանակ է գտնում: Նա բացում է այն՝ դրա մեջ տիրոջ անունը նշող ինչ-որ փաստաթուղթ գտնելու ակնկալիքով: Սակայն այնտեղ մի քիչ գումարից և Հիսուս Քրիստոսի նկարից բացի ոչինչ չի գտնում: Հսկիչը բարձրացնում է դրամապանակը և ներկաներին հարցնում, թե ումն է այն: Մի ծեր մարդ տեղից բացականչում է.

- Այն իմն է, խնդրում եմ տվե՛ք ինձ:

Սակայն հսկիչը կասկածանքով նայում է նրան և ասում.

- Նախ՝ դու պետք է ապացուցես, որ այն քոնն է, և նոր միայն կստանաս դրամապանակը:

Ծեր մարդը մեղմորեն ասում է.

- Դրամապանակի մեջ Հիսուս Քրիստոսի նկարն է դրված:

Սակայն ծերունուն ի պատասխան՝ հսկիչն ասում է.

- Դա ապացույց չէ: Ցանկացած մեկն էլ կարող է իր դրամապանակում դնել Հիսուս Քրիստոսի նկարը: Ի՞նչ յուրահատուկ բան կա նրանում, որ Հիսուսի նկարն է այնտեղ: Ինչո՞ւ քո նկարը չես դրել:

Խորը շունչ քաշելով՝ ծերունին ասում է.

- Թույլ տվե՛ք բացատրեմ, թե ինչու այնտեղ դրված չէ իմ նկարը... Այս դրամապանակն ինձ հայրս է նվիրել, երբ դեռ դպրոցական էի և շատ չնչին գումար էի ունենում ինձ մոտ: Այդ ժամանակ դրամապանակում մշտապես դրված էր ծնողներիս նկարը: Երբ պատանի էի, պարզապես տարված էի իմ արտաքին տեսքով: Դրամապանակիս մեջ դրված ծնողներիս նկարը փոխարինեցի իմ նկարով: Ինձ դուր էր գալիս ամեն անգամ այն բացելիս տեսնել իմ նկարը: Տարիներ անց ես ամուսնացա: Կինս շատ գեղեցիկ էր, ես անչափ շատ էի սիրում նրան, ուստի դրամապանակումս տեղադրեցի նրա նկարը: Երբ մեր առաջնեկը ծնվեց, իմ կյանքում մի նոր փուլ սկսվեց: Ես կրճատեցի աշխատանքային ժամերս, որպեսզի կարողանամ շատ ժամանակ տրամադրել նրան: Եվ այդպես՝ դրամապանակիս մեջ նկարի

համար նախատեսված պատվավոր տեղն այս անգամ զբաղեցրեց որդիս:

Մինչ ծերունին պատմում էր այս պատմությունը, հսկիչի աչքերից գլորվում էին արցունքի խոշոր կաթիլներ:

- Ծնողներս,- շարունակեց ծերունին,- տարիներ առաջ մահացան, իսկ անցած տարի էլ կինս հեռացավ կյանքից: Տղաս՝ իմ միակ որդին, չափազանց զբաղված է իր սեփական ընտանիքով և ինձ տրամադրելու ժամանակ չունի: Այն ամենը, ինչ ժամանակին այդքան մոտ էր իմ սրտին, այժմ չափազանց հեռու է ինձնից: Հիմա դրամապանակումս դրել եմ Հիսուսի նկարը: Եվ, ցավոք, նոր եմ հասկացել, որ միայն Նա է մեր հավիտենական ուղեկիցը: Նա երբեք ինձ չի լքի: Ավա՛ղ, եթե միայն ես դա հասկանայի ավելի շուտ: Եթե միայն այս տարիների ընթացքում սիրեի Տիրոջն այնքան ուժգին, որքան սիրել եմ ընտանիքս, այսօր այդքան միայնակ չեի լինի:

Հսկիչը դրամապանակը լուռ տալիս է ծերունուն, գնացքի կանգ առնելուն պես դուրս ցատկում այնտեղից ու վազում դեպի մոտակա գրախանութը: Մոտենալով վաճառողին՝ նա ասում է.

- Խնդրում եմ, տվե՛ք ինձ Հիսուս Քրիստոսի փոքրիկ նկարը, ես այն պետք է դնեմ իմ դրամապանակում...

Միրելի՛ բարեկամ, այսօր ինքդ քեզ հարց տուր, թե ի՞նչ տեղ է զբաղեցնում այս պահին Հիսուսը քո կյանքում: Մտածի՛ր այդ մասին...

Ո՞ՒՄ ՆՄԱՆՎԵՆՔ

Ռուք եզակի եք, ոչ մի մարդ մնան չէ մյուսին: Առավել ևս պետք չէ ձգտել մնանվել ուրիշներին: Կա միայն Մեկը՝ Հիսուս Քրիստոսը, Ում կարելի է և անհրաժեշտ է մնանվել: Նա ոչ մեկին մնան չէր: Եթե Նա ունենար մեր՝ մարդկանց արժեքները, ապա չէր ցանկանա խաչ բարձրանալ, անարգվել և մահանալ հանուն մարդկանց: Այս դեպքում Նա կընտրեր այս աշխարհի ուժեղների ընկերակցությունը, կհարեր մի որևէ հարմար քաղաքական խմբակցության, կունենար հարմար, բարեկեցիկ կյանք և կապրեր Իր համար: Եվ վերջապես, եթե Նա մեզ մնան լիներ, ապա մեր բոլոր մեղքերը մեզ վրա կլիներին, և փրկության ոչ մի հույս չէինք ունենա:

Ահա թե ինչու մենք չենք կարող մնանվել ոչ մեկին, Հիսուսից բացի: Հիշենք այս կարևոր ճշմարտությունը. ուրիշները չեն կարող երջանկացնել մեզ: Չհետևենք ուրիշների ծրագրերին, ունենանք մերը:

Պեպիկ 2019թ., № 4 (110)

ԿԱՐԴԱՑԵ՛Ք ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆՁ

Մեր օրերում կա հարուստ գրականություն: Գրախանութներն ու կրպակները լեցուն են գրքերով և ամսագրերով: Մարդիկ շատ ժամանակ են վատնում՝ կարդալու լրագրեր և ամսագրեր: Դրանք առաջ են բերում տհաճ մտքեր և ցանկություններ: Ահա՛ օրինակ մի այսպիսի հարց. «Ինչո՞ւ իմ գործերը մյուսների պես լավ չեն»: Եվ այսպես՝ «ինչու»-ների մի ամբողջ շարք: Դուք ցանկացե՛ք եք դրանց պատասխանը գտնել Աստվածաշնչում:

Թերևս այն կարդալիս սկզբում քիչ կհասկանաք, քանզի Աստվածաշունչը չի կարելի կարդալ միանգամից, լրագրի պես: Բայց այնտեղ կգտնեք ձեզ հուզող հարցերի պատասխանները:

Մենք պետք է օգնություն խնդրենք Աստծուց: Միայն Նա կարող է մեր կյանքը բերել ճիշտ ուղու վրա: Մենք ունենք Նրա լույսի կարիքը, որով կլուսավորվի մեր ճանապարհը: Այդ լույսը Աստծու Խոսքն է: Այն ջանքերը, թե Աստծուն կգտնենք ժամանակակից գրականության մեջ կամ ամսագրերում, ապարդյուն են:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, կարդացե՛ք Աստվածաշունչը, քանզի այն կարող է ձեզ իմաստացնել՝ փրկությունը հասկանալու համար:

Մի զինվոր գնում է իմաստունի մոտ, գտնում նրան Սուրբ Գիրքը կարդալիս և հարցնում.

- Ինչո՞ւ ես վերընթերցում այն, ինչն արդեն կարդացել ես շատ անգամներ:

Ի պատասխան լսում է.

- Իսկ ինչո՞ւ ես դու ցանկանում ուտել, եթե երեկ կերել ես:

- Ես ուտում եմ, որպեսզի ապրեմ և ծառայեմ արքային, -պատասխանում է զինվորը:

- Այդպես էլ ես կարդում եմ Աստծու Խոսքը, որ ապրեմ անվերջ և ծառայեմ Աստծուն, -ասում է իմաստունը:

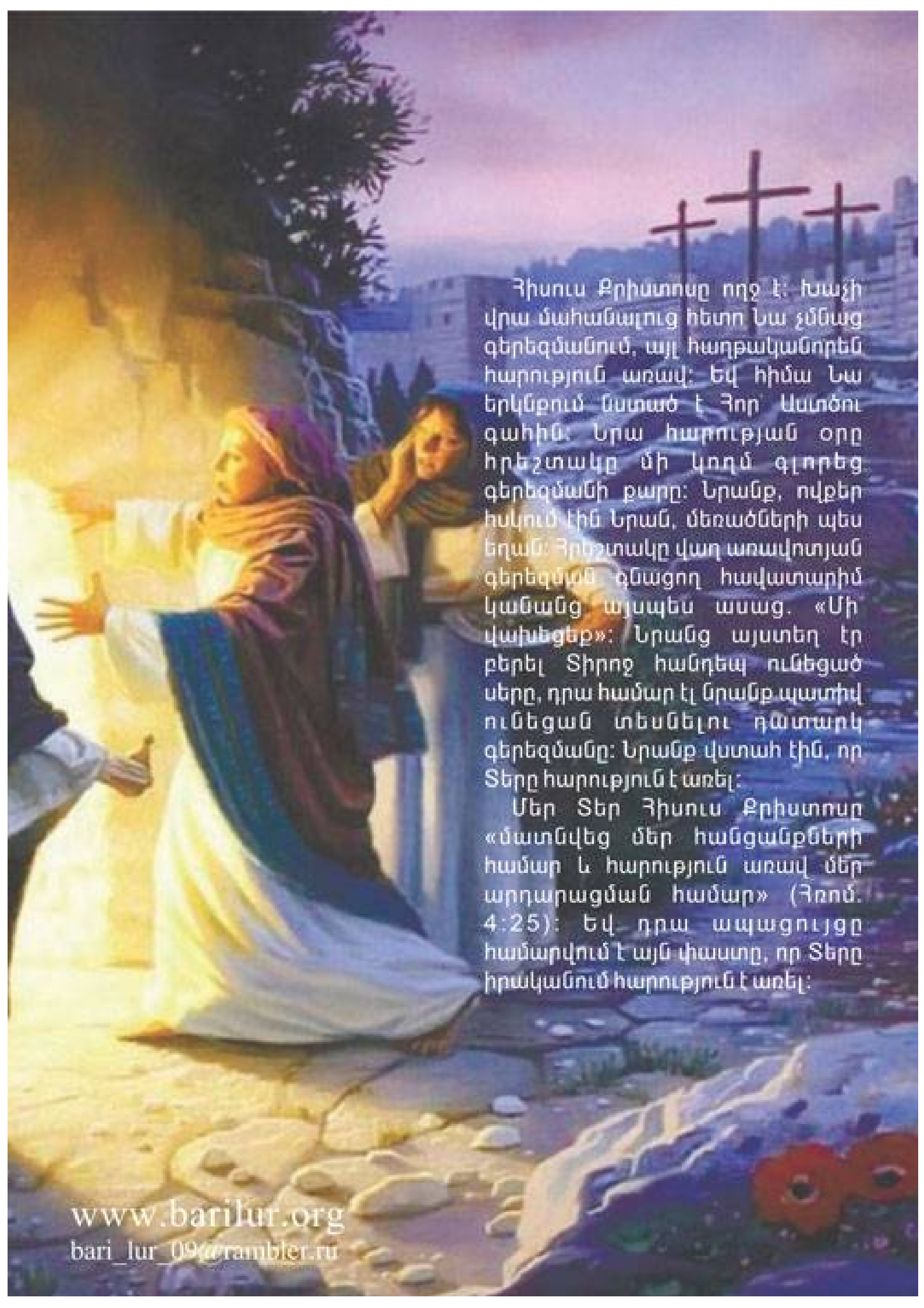

ՄԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՑՈՂ

Աստված սիրում է քեզ և ուզում է, որ հավատաս Իրեն ու փրկություն ունենաս: Այդ մասին **Հովհաննոս 3:16**-ում կարդում ենք.

«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն ւրվեց, որ ով Նրան հավատա չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Եթե ուզում ես մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող ես դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան		
Ավան	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Զեյթուն	055-66-82-06, 099-66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան Սիարուն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Բանասրեն	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Շրջաններ		
Արովյան	094-34-75-91	Զաքարյան Ստեփան
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավիթյան Վալերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Սկյուռյան Անդրանիկ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գառնարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղեր)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատաղյան)	098-46-12-61	Թովկոյան Ստյոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Մինե
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Մինե
Դանրաբակ (Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մկիթ
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռոբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարձանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան Մարտուն
Սևան	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոփիկ
Վեդի	094-03-26-16	Արսեկյան Գառնիկ (Ռոբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուքիասյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

Հիսուս Զրիստոսը ողջ է: Խաչի վրա մահանալուց հետո Նա չմնաց գերեզմանում, այլ հաղթականորեն հարություն առավ: Եվ հիմա Նա երկնքում նստած է Հոր Աստծու գահին: Նրա հարության օրը հրեշտակը մի կողմ գլորեց գերեզմանի քարը: Նրանք, ովքեր հսկում էին Նրան, մեռածների պես եղան: Հրեշտակը վաղ առավոտյան գերեզմանի ճնացող հավատարիմ կանանց ախպես ասաց. «Մի վախեցեք»: Նրանց այստեղ էր բերել Տիրոջ հանդեպ ունեցած սերը, դրա համար էլ նրանք պատիվ ունեցան տեսնելու դատարկ գերեզմանը: Նրանք վստահ էին, որ Տերը հարություն է առել:

Մեր Տեր Հիսուս Զրիստոսը «մատնվեց մեր հանցանքների համար և հարություն առավ մեր արդարացման համար» (Հռոմ. 4:25): Եվ դրա ապացույցը համարվում է այն փաստը, որ Տերը իրականում հարություն է առել: